

Бошни имомдан аввал кўтарувчилар

19:00 / 12.12.2021 2782

مَلَسَوِ هِيَ لَعُ هَلَلِ الْيَصِيَّبِ نَلَا نَع : لاقُ هُنَّ هَلَلِ يَضَرَّ هَرِيْرُهُ يَبْأُ نَع
سَأْرُ هَسْأْرُ هَلَلِ لَوْحِي نَأْمَامِ الْبَقُ هَسْأْرُ غَفَرِي يَدُّ لِي شَخِي أَمْ : لاقُ
هُسْمَخْلُ أَوْ رَامِحُ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Бошни имомдан олдин кўтарувчи одам Аллоҳ ундай бошни эшакнинг бошига айлантириб қўйишидан қўрқмайдими?» дедилар».

Бешовлари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Бу иқтидо қилувчининг намоз амалларини, жумладан, бошни саждадан кўтаришни ҳам имомдан олдин қилиши ҳаром эканлигига

далолатдир. Ҳадисдаги таҳдид имомдан олдин бош кўтарадиган муқтадийга нисбатан айтилган бўлиб, улар имомга иқтидо қилиш одобига амал қилмай, фаҳмсизликдан «эшакмия» бўлиб қолишдан кўрқишлари лозимлиги таъкидланмоқда.

هَذَا جَلَلٌ لِّصَلَاةِ الْجَلِيلِ لَوْ سَرَّ أَنْبَاءُ لَصَلَّوْا لِقَوْلِهِ نَعَى هَلْ لِي ضَرِّ سَنَأَنْ
أَهْيَأُ لِقَوْلِهِ وَهَوَّجَ وَبِأَنْبِيَاءِ لَقَوْلِهِ لَقَوْلِهِ لَقَوْلِهِ لَقَوْلِهِ لَقَوْلِهِ
الْوَدُوحُ لِلْأَبِ وَالْوَدُوحُ لِلْأَبِ وَالْوَدُوحُ لِلْأَبِ وَالْوَدُوحُ لِلْأَبِ وَالْوَدُوحُ لِلْأَبِ
يَدُّوْا لِقَوْلِهِ لَقَوْلِهِ لَقَوْلِهِ لَقَوْلِهِ لَقَوْلِهِ لَقَوْلِهِ لَقَوْلِهِ لَقَوْلِهِ
مُتَيَّكِبًا وَالْيَقْلَقُ مُتَيَّكِبًا وَالْيَقْلَقُ مُتَيَّكِبًا وَالْيَقْلَقُ مُتَيَّكِبًا
وَأَوْرَءًا وَأَوْرَءًا وَأَوْرَءًا وَأَوْرَءًا وَأَوْرَءًا وَأَوْرَءًا وَأَوْرَءًا وَأَوْرَءًا
نَاخِيَّةً لِلْأَبِ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бир куни бизга намозга ўтдилар. Намозни адо этиб бўлганларидан кейин бизга юзларини буриб:

«Эй одамлар, албатта, мен сизнинг имомингизман. Мендан олдин рукуъ ҳам, сажда ҳам, қиём ҳам, чиқиш ҳам қилманг. Бас, албатта, мен сизларни олдимдан ҳам, ортимдан ҳам кўрурман», дедилар. Сўнгра: «Муҳаммаднинг жони қўлида бўлган Зот ҳаққи қасамки, агар мен кўрган нарсани кўрсангиз, оз кулиб, кўп йиғлар эдингиз», дедилар. «Нимани кўрдингиз, эй Аллоҳнинг Расули?» дейишди.

«Жаннатни ва дўзахни кўрдим», дедилар».

Икки Шайх ривоят қилганлар.

Шарҳ: Ушбу ҳадисдан олинадиган фойдалар:

1. Намоздаги амалларни, айниқса рукуъ, сажда, ўриндан туриш ва салом бериб, намоздан чиқиш амалларини имомдан олдин бажариб бўлмаслиги.

Ким имомдан олдин такбири таҳрима айтса ёки салом берса, намози намоз бўлмайди.

Бошқа амалларни имомдан олдин қилган одам эса гуноҳкор бўлади, намозларининг савоби кетади, аммо намози ботил бўлмайди.

2. Расули ақрам соллаллоҳу алайҳи васалламнинг олдиларидан ҳам, ортларидан ҳам баробар кўришлари. Бу Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ўзларига хос хусусиятлардандир.

3. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг жаннат ва дўзахни кўрганликлари.

Демак, жаннат билан дўзах ҳозир ҳам бор. Уларнинг борлигига иймон келтирган, дўзахдаги азобларни, жаннатдаги лаззатларни кўз олдига келтириб яшаган одам оз кулиб, кўп йиғлайди. Ҳаёти давомида жаннатга олиб борувчи ишларни кўпроқ қилишга, дўзахга олиб борувчи ишлардан узоқда бўлишга ҳаракат қилади.

Шу жиҳатдан ҳадиси шарифга тўлиқ амал қилмоқ керак. Хусусан, имомга иқтидо қилиб намоз ўқиган пайтимизда намознинг амалларини ундан олдин қилмасликка, ҳамма ҳаркати имомдан кейин қилишга муваффақ бўлмоғимиз лозим.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди